

Ved Traktaten anerkender de kontraherende Magter Norges fulde og uindskrænkede Højhedsret over Øgruppen Spitzbergen, idet der samtidig fastsættes en Række Bestemmelser til Sikring af de kontraherende Magters og deres Statsborgeres Rettigheder paa Øgruppen.

Saaledes har Statsborgere i de kontraherende Lande ifølge Traktatens Art. 2 Ret til at drive Jagt og Fiskeri indenfor Spitzbergens Omraade, endvidere er der ved Art. 3 tilsikret dem fri Adgang til at besejle Øgruppens Farvande, Fjorde og Havne og der at udøve enhver til Søen knyttet Virksomhed, Industri, Minedrift og Handel.

Art. 7 bestemmer, at de kontraherende Magters Statsborgere skal behandles fuldt ud ligeligt med Hensyn til Erhvervelse af Ejendomsret og dens Udøvelse, og at Ekspropriation kun kan finde Sted, hvor det almene Vel kræver det og mod Ydelse af Erstatning efter Ret og Billighed.

Art. 8 indeholder Bestemmelser om Udfærdigelse af et Reglement for Minedrift. I Henhold til denne Artikel har den norske Regering allerede i 1921 tilstillet de øvrige Signatarmagter Udkast til et saadant Reglement, hvis Indhold senere er blevet godkendt af samtlige Signatarmagter.

Ved Art. 9 fastslaas Øgruppens Neutralisering, idet Norge forpligter sig til ikke at oprette nogen Flaadebasis eller anlægge noget Fæstningsværk paa Spitzbergen, der aldrig maa benyttes i Krigsøjemed.

Rusland er ikke mellem Signatarmagterne, men russiske Statsborgere og Selskaber skal ifølge Art. 10 nyde de samme Rettigheder som de kontraherende Magters Statsborgere, indtil en anerkendt russisk Regering vil kunne tiltræde Traktaten.

Krav, der opstaar ved Besiddelsestagen af Land inden Traktatens Undertegnelse, skal ifølge Art. 6 behandles efter de i Tillæget til Traktaten indeholdte Bestemmelser. I dette Tillægs første Afsnit fastsættes det, at de overfor de forskellige Regeringer inden Traktatens Undertegnelse fremsatte Krav paa Landomraader skal forelægges en Kommissær, der skal undersøge de anmeldte Krav og udarbejde en Beretning med nøjagtig Angivelse af de Krav, der efter hans Mening skal anerkendes som velbegrundede, og dem, som Kommissæren mener bør gøres til Genstand for Voldgift.